

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.815/2022/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Matisz Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Matisz Ivett ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 39.P.22.417/2022/8.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a cég1 Zrt.-nek az államnak járó 36.000 (harminchatezer) forint illetéket a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell megfizetnie az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Kötelezi a cég1 Zrt.-t (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 50.000 (ötvenezer) forint + áfa perköltséget, valamint e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság fent írt számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A www.portál internetes portálon 2022. augusztus 16-án „cikk címe” című cikk jelent meg a főoldalról elérhetően.

A cikk címe alatt elhelyezett videóban az alperes azt közölte a felperesről, hogy „2021 nyarán robbant ki a botrány (...) felperes körül. A gyanú szerint ugyanis a felperes családi vállalkozásához köthető cégháló gyanús körülmények között nyert el több milliárd forintot uniós pályázatokon. A botrány középpontjában a cég2 Kft. áll, aminek felperes 2016 és 18 között ügyvezetője is volt. A hatóságok gyanúja szerint és nyilvános adatok alapján arra lehet következtetni, hogy a felpereshoz és üzlettársaihoz köthető cégháló tagjai működésüket összehangolva pályáztak uniós pénzekre, és gyanús körülmények között nyertek el 4,8 milliárd forintot (...) az adóhatóság költségvetési csalás gyanúja miatt rendelt el nyomozást, a büntető eljárás jelenleg is folyamatban van.”

A videóban elhangzik személy1, országgyűlési képviselő nyilatkozata is, mely szerint „kiderült, hogy a felpereshoz köthető cégek csápjai már külföldre is elérnek (...) A Közbeszerzési Döntőbizottság megbüntette a közbeszerzési szabályok megsértése miatt a felpereshoz köthető cégeket, és ezt a döntést a bíróság jóváhagyta.”

A felperes 2018 januárja óta nem tagja és nem ügyvezetője a cég2 Kft.-nek.

[2] A felperes keresetlevelében kérte a www.portál portálon 2022. augusztus 16-án megjelent „cikk címe” című cikk címében közölt valótlan tényállítás helyreigazítását. Kérte, hogy az alperes tegye közzé a cikk címe alatt, a videó előtt, amíg a cikk a honlapon megtalálható, továbbá az internetes portál kezdőoldalán legalább 24 órán keresztül önálló hírként azt a közleményt, hogy „Valótlanul állítottuk, hogy cikk címe. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes nem követett el csalást, mivel a szóban forgó uniós támogatások elnyerésének idején nem állt kapcsolatban az adott cégekkel, tehát nem lehet arra következtetni, hogy felpereshoz köthetők az adott cégek, illetve az adott cégek azon ügyei, amelyekben jelenleg vizsgálat zajlik, ahogy arra sem lehet következtetni, hogy felperes ellen megindult volna bármilyen eljárás.”

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a cikk egy nagy közérdeklődésre számot tartó politikai és közéleti vitát érint a felperes családjához köthető

vállalkozás által elnyert uniós támogatással történő visszaélés bemutatásával. Kifejtette, hogy a sérelmezett közlés nem tartalmaz valótlan tényállítást, mert a cikk címe valós tényekből levont okszerű következtetés, vélemény, amely valós alapját a cikkbe ágyazott videó bemutatja. A videófelvételen hallható parlamenti képviselő nyilatkozata egy politikai vitában tett kijelentés, amely nem a felperesre, hanem a felperes családjára vonatkozik, és azzal szemben nincs helye sajtó-helyreigazításnak. Másodlagosan vitatta a helyreigazítás főoldalon történő megjelenésének 5 órát meghaladó időtartamát.

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül egyrészt az általa szerkesztett www.portál internetes portálon a 2022. augusztus 16-án „cikk címe” címmel megjelent cikk címe alatt, a videó előtt elhelyezve, azonos helyen és betűszedéssel, amíg a cikk a honlapon megtalálható tegye közzé; másrészt a www.portál internetes portál kezdőoldalán legalább 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „Helyreigazítás” címmel tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: A 2022. augusztus 16. napján megjelent „cikk címe” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy cikk címe.

Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes nem követett el csalást, mivel a szóban forgó uniós támogatások elnyerésének idején nem állt kapcsolatban az adott cégekkel, tehát nem lehet arra következtetni, hogy felpereshoz köthetőek az adott cégek, illetve az adott cégek azon ügyei, amelyekben jelenleg vizsgálat zajlik, ahogy arra sem lehet következtetni, hogy felperes ellen megindult volna bármilyen eljárás.”

Kötelezte a cég1 Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 180.000 forint perköltséget, továbbá az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak 36.000 forint illetéket.

[5] Határozatában ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-át, 12. § (1) és (2) bekezdését; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdését; a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás II. pontját, a PK 14. számú állásfoglalást; az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdését, az Alkotmánybíróság 3/2015. (II. 2.) AB határozatát, a 7/2014. (III. 7.) AB határozat [40], [47] és [49]-[50] bekezdéseit, a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat [30]-[32] bekezdéseit, a 3357/2019. (XII. 16.) AB határozat [28] bekezdését.

[6] Megállapította, hogy cikk közügyet, közérdeklődésre számot tartó kérdést mutat be és közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz. A cikk címének sérelmezett közléséről megállapította a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával (BDT2012. 2653.), hogy az tényállítás, mert bizonyítható, hogy a felperes követett-e el uniós csalást, vagy nem, és az is, hogy arról derültek-e ki újabb részletek, vagy nem.

Kifejtette, hogy a felperes közszereplői minőségének azért volt jelentősége, mert a közéleti szereplők bírálhatóságával összefüggésben, a személyüket érintő állítások magas fokú túrésére kötelesek. Azonban a hamis tény állítását, vagy híresztelését csak akkor kell túrnie a közszereplő felperesnek, ha a sajtószerv nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el. Utalt arra, hogy a közszereplők személyiségi

jogai a Ptk. 2:44. § (1) bekezdése alapján meghatározott feltételek mellett korlátozhatók, és a sajtó ezen túlmenően nem illetheti korlátok nélkül valótlan tényállításokkal a közélet szereplőit. Kifejtette erre tekintettel, hogy az alperes semmivel nem igazolta a felperes érintettségét közleménye szerinti pénzügyi csalására vonatkozóan, figyelemmel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 199. § (2) bekezdés bc) alpontjára és 237. § (2) bekezdésére. Ezért a sajtószerv nem teljesítette a valóságnak megfelelő tájékoztatás kötelezettségét, valótlan közleménye nem biztosítja a közhatalom és a politika ellenőrizhetőségét.

Előadta, hogy a cikk témája a cég2 Kft. uniós pályázaton nyert támogatásához kapcsolódik, amely társaságnak a felperes nem vitatottan 2018 januárja óta nem tagja, és cégjegyzésre sem jogosult képviselője. Ezen tényből megállapította, hogy a sérelmezett cikk címe nem fedi a valóságot, mivel – az alperes perbeli ellenkérelme szerint is – nem a felpereshez, hanem a felperes családjához köthető gazdasági társaság uniós támogatásával kapcsolatban derülhetett ki bármilyen részlet. Mivel a felperes családjához köthető esetleges csalás nem tekinthető „a felperes uniós csalásának”, ezért erre okszerű következtetés sem vonható le. Ezért az alperes a cikke címében a szakmai követelmények által megkövetelt körültekintés ellenére valótlan állítást közölt, amelyet helyreigazítani köteles különös figyelemmel arra is, hogy a cím nem egy a cikk mondatai, vagy fordulatai között, hanem az olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi és önálló szereppel bíró kiemelés {8/2018. (VII. 5.) AB határozat [30]-[32]}.

Kifejtette, hogy a sajtó-helyreigazítást a mástól szerzett értesülések továbbadása, közlése, híresztelése is lehetővé teszi, akár az olyan valótlan tartalmú sajtóközlemény miatt is, amely egyébként híven közli más személy tényállításait (BDT2012. 2653.). A sajtó-helyreigazítási perben a sajtószerv a valótlan tényállítás híresztelése miatt felelősségét nem háríthatja el arra való hivatkozással, hogy mástól származó információt közölt (BDT2020. 4129.), mert ezen kimentés kizárólag a közszereplők egymásra, illetve, a másik fél politikai tevékenységére, vagy alkalmasságára vonatkozó véleményközlésnek tekintendő tényállításaira vonatkozik. Utalt ugyanakkor arra is, hogy személyi országgyűlési képviselő nyilatkozata sem támasztotta alá a cikk címében közölteket, mert abban a képviselő a „felpereshez köthető” cégek külföldi kapcsolatairól nyilatkozik, nem a felperes által elkövetett csalásról.

Kötelezte az alperest a valós tények közlésére is a Pp. 496. § (4) bekezdésének b) pontja és a PK 15. számú állásfoglalásban kifejtettek alapján. Utalt e vonatkozásban arra, hogy a helyreigazító közleményből ki kell tűnnie annak, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények, ezért a kereseti kérelem szerint határozta meg a helyreigazítás szövegét.

A főoldalon történő 24 órás közzététel vonatkozásában kifejtette, hogy az alperes nem tudott arra nyilatkozni, hogy a sérelmezett cikk ténylegesen mennyi ideig volt elérhető a honlap főoldalán, ezért a főoldali 24 órás közzététel időtartama megfelel az Smtv. 12. § (2) bekezdésében írt hasonló módon történő helyreigazítás törvényi kötelezettségének. Kifejtette, hogy ez a mód és időtartam megfelel az internetes portálokon történő helyreigazítással kapcsolatban kialakult bírói gyakorlatnak, mert így a helyreigazításra utaló szöveg 24 órán keresztül történő közzététele a főoldalon követi az olvasói szokásokat is, és biztosítja annak reális lehetőségét, hogy a hírportál látogatói értesülhessenek arról, hogy egy cikk vonatkozásában az alperes helyreigazítás közzétételére köteles. Ezen főoldali közzététel és annak időtartama a portálok látogatottsága alapján szükséges és egyben elégséges is ahhoz, hogy az eredeti írást olvasók a helyreigazítás tényéről, tartalmáról is értesülhessenek.

A perköltség viselésre a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperes kiadóját kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint, figyelemmel a 32/2003. IM rendelet 3. § (2)

bekezdésének a) pontjára, a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésére.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést. Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a főoldalon való közzététel időtartamának 5 órára történő mérséklését kérte; továbbá vitatta az elsőfokú eljárásban megállapított perköltség mértékét.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjaira alapította.

Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet azért sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, mert, mint sajtóorgánumnak joga és kötelessége tájékoztatnia az olvasóit a széleskörű érdeklődésre számot tartó közéleti eseményekről, politikai vitákról és az azokban résztvevő közszereplők tevékenységéről.

Álláspontja szerint a PK 12. számú állásfoglalás III. pontja és az Alkotmánybíróság 3217/2020. (VI. 19.) AB határozata alapján a politikai viták keretében elhangzott, különösen a politikus politikai tevékenységére, közéleti hitelességére vonatkozó állítások még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, amennyiben formálisan, a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításnak értékelhetők. Utalt e körben arra is, hogy nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre is, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni.

Előadta, hogy a kifogásolt közlés valós tényekből levont okszerű következtetés (vélemény), amelynek valós alapját igazolja a cikkben szereplő videófelvételen hallható parlamenti képviselő nyilatkozata. A 34/2017. (XII. 11.) AB határozat szerint pedig a sajtó felelőssége korlátozott, amikor a közéleti vita frontvonalában tevékenykedő politikusok kijelentéseit terjeszti, ami alapján sajtó-helyreigazításnak nincs helye.

Kifejtette a helyreigazítási közlemény közzétételének módja vonatkozásában, hogy a főoldalon csak a cikk címe jelent meg lényegesen kevesebb ideig, mint 24 óra. Álláspontja szerint, ezért ezen időtartamban a főoldalon történő megjelenítés sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mert kétszeres megjelenést biztosít, valamint a főoldali 24 óra időtartamban történő közzététel nincs összhangban az eredeti cikk közzétételi helyével és időtartamával.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdését, mert a megállapított perköltség nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ugyanis a perben kizárólag egy perfelvételi tárgyalás került megtartásra, egy felperesi irat, a keresetlevél került előterjesztésre és az ügy megítélése egyszerű volt.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a másodfokú eljárásban felmerült 50.000 forint + áfa összegű, két ügyvédi munkaóra díjának megfizetésére kötelezését kérte.

Kifejtette, hogy politikusként, közszereplőként sem köteles túrni az öt pénzügyi csalással összefüggésbe hozott valótlan közléseket a sajtó részéről. Az alperes sem a cikk megszületése előtt, sem az eljárás során semmilyen módon nem támasztotta alá közlése alapját, ezzel figyelmen kívül hagyta az Smtv.-ben és sajtóetikai szabályokban foglalt kötelezettségét.

Előadta, hogy a sérelmezett cikk címe sajátos és önálló értékelést igényel figyelemfelhívó szerepéből adódóan. Ha az ebben foglalt állítás véleménynek is minősülne, a vélemény kifejtésének jogszerűségét csak az alapozza meg, ha a kifejtett vélemény legalábbis vékony ténybeli alappal rendelkezik, amely feltétel a jelen ügyben nem volt megállapítható, mert 2018. januárja óta sem tagja, sem cégjegyzésre jogosult képviselője nem volt az érintett gazdasági társaságnak. személyl videóban elhangzó nyilatkozata körében rámutatott, hogy az nem sajtótájékoztató keretében hangzott el és nem is támasztja alá a cikkbeli közlést. Kifejtette, hogy a mástól szerzett értesülések továbbadása, közlése, híresztelése is lehetővé teszi a sajtó-helyreigazításra kötelezést még akkor is, ha a sajtóközlemény egyébként híven közli más személy tényállításait (BDT2012. 2653).

A közzététel módja körében hangsúlyozta, hogy a sérelmezett cikk címe a főoldalon megjelent, ezért a főoldalon, 24 óra időtartamban történő helyreigazítás megfelel az Smtv. 12. § (2) bekezdésében írtaknak és a kialakult bírói gyakorlatnak is.

[9] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

[11] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó anyagi jognak mindenben megfelel, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredménye okszerű, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[12] A fellebbezésben előadottakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla azt emeli ki a sérelmezett közlés PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezése alapján, hogy a cikk címe kétségtelen tényként közvetíti az átlagolvasó felé, hogy a felperes uniós pénzügyi csalás részese, amely cselekményről további („újabb”) részletekkel szolgál a közvélemény számára. Az újabb tények kiderülésére vonatkozó címbeli fordulat pedig azt közvetíti az átlagolvasó felé magas konkrétsági szinten, hogy a pénzügyi csalás egy múltbéli, megtörtént és valós esemény, amelynek egyes részletei már ismertek.

Az önállóan vizsgálándó cikk címe pedig {Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozat [30]-[32]} konkrétan és kizárólag felperest nevezi meg az állított európai uniós csalás érintettjeként. Erre tekintettel – az alperes előadásával szemben – a címbeli közlés nem a felperes családjára vonatkozik, ilyen értelmezés fel sem merülhet az átlagolvasóban.

A közlés a közéleti szereplő felperesnek nem a politikai tevékenységére, programjára, közéleti hitelességére vonatkozott, az kifejezetten üzleti, gazdasági tevékenységével kapcsolatos, de véleménynyilvánító jelleget nem lehetett tulajdonítani neki.

A címbeli megfogalmazással kapcsolatosan az alperes sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében nem adta elő annak kifejtését, hogy mely videóbeli valós tényekből, esetleges véleményekből lehet okszerű következtetésnek minősíteni a sérelmezett tartalmat. Az elsőfokú bíróság határozatában helyesen hivatkozott arra a gyakorlatra, mely szerint a sajtó egy nyilatkozó mondanivalójának hű közlése esetén sem háríthatja el eredménnyel a felelősségét az ilyen nyilatkozatban szereplő valótlan tényközlés miatt.

[13] Az alperes a sérelmezett közlés valóságát az eljárás során nem bizonyította, még bizonyítási indítványt sem terjesztett elő. A sajtószervnek ugyanakkor rendelkeznie kellett a Pp. 495. § (2) bekezdés c) pontja alapján azon információkkal, bizonyítékokkal, amelyek a cikk címében foglalt, felperesnek az uniós pénzügyi csalással való kapcsolatát igazolják, illetve az ezt kifogásoló felperesi nyilatkozatot nyomban megcáfolják. Azonban erre vonatkozó ellenkérelmet és egyéb nyilatkozatot az alperes nem adott elő a perben.

A perbeli, közérdeklődésre számot tartó kérdésben a sajtó szabadsága a valóságnak megfelelő tájékoztatás adásáig terjed és egyben ez képezi tájékoztatási kötelezettségének a korlátját is az Smtv. 10. §-a alapján. A sajtó alkotmányos alapú szabadsága és ebből származó kötelezettsége a valós, hiteles tények bemutatására terjed ki, míg a közönség joga ezen valós, igazolható tények megismerése.

[14] Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozat [16] és [17] bekezdéseiben rögzítette, hogy a tények meghamisítására nem vonatkozik az alkotmányos védelem, a sajtószervek felelőssége fennáll a tudottan valótlan tény állítása miatt és akkor is, ha a sajtószerv azért nem tudott annak valótlanágáról, mert a foglalkozása alapján elvárható körültekintést elmulasztotta.

A sajtónak nincs kötelezettsége, sem joga, hogy ellenőrizetlen és valótlan tényeket közöljön.

Erre tekintettel a sajtószabadság alkotmányos védelme alá nem eső, valótlan tényközlés volt a címbeli tényállítás, ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította. Ezen közlésnek még egy vékony ténybeli kötődése sem mutatható ki a valósággal, ezért azt az alperesi sajtószerv köteles helyreigazítani.

[15] Az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítási mód is megfelelt az Smtv. 12. § (2) bekezdésben írtaknak és a kialakult bírói joggyakorlatnak. A főoldalon 24 óra időtartamban történő megjelenés biztosítja az elrendelt helyreigazítás olvasók általi megismerését. Az igazodik a sérelmezett írás eredeti, főoldali és az onnan elérhető rovatban történő kettős megjelenési módhoz, így az nem valósít meg kétszeres helyreigazítást sem. A felperes a tartalom címét kifogásolta, ezért a cím főoldali megjelenése szükségessé tette a helyreigazítás címoldalon való megjelentetését is.

Az elsőfokú bíróság által elrendelt és fellebbezéssel támadott közzétételi mód szükséges annak biztosítása érdekében, hogy az alperesi sajtóterméket olvasók tudomást szerezzenek a helyreigazításról, hogy a közlemény olyan időtartamban legyen elérhető a számukra, ami reálisan biztosítja a megismerhetőségének lehetőségét. Ehhez pedig a kialakult médiafogyasztási szokások, így a perbeli esetben az internetes újságok felkeresése vonatkozásában a napszaktól való nagyfokú függetlenség okán szükséges a közlemény vonatkozásában a 24 órára való főoldali közzététel elrendelése. Az ilyen jellegű és időtartamú

közzétételi mód biztosítja a kialakult bírói gyakorlat szerint annak lehetőségét, hogy a helyreigazítás elérje a jogszabályi célját.

[16] A felperes által az elsőfokú eljárásban felszámított ügyvédi munkadíj összege a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött összeg volt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja szerint. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a kikötött munkadíj nem volt eltúlzott mértékű és az arányban állt a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A másodfokú bíróság arra mutat rá e vonatkozásban, hogy az előzetes kérelem és a keresetlevél megszerkesztése, az ahhoz szükséges adatok összegyűjtése a sajtó-helyreigazítási perben elvégzendő jogi munka döntő részét képezi, amely kifejeződött a felperes által felszámított – és a megbízási szerződésben is rögzített – összeg mértékében.

[17] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesért felelősséget viselő jogi személy a felperes részére az ügyvédi munkadíjat, és a Magyar Állam javára a le nem rótt fellebbezési illetéket megfizetni.

Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg, a felperes által felszámított két ügyvédi óra munkadíja szerint.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, továbbá az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdése alapján döntött.

[18] Tájékoztatja a cég1 Zrt.-t, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során a közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. január 31.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.

előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László

bíró